

DE DORPSKRANT

Juli 2025

Snuffelen

Diep in slaap en hard snurkend ligt ons hondje op de bank. "Zullen we gaan wandelen?", zeg ik en kijk vertederd naar haar. Bij het woord 'wandelen' schieten haar oren omhoog. Met haar stramme lijfje rekt zij zich uit, haar ogen zijn wat flets van ouderdom, zij begrijpt ook niet alles meer, maar wandelen wil zij wel.

We gaan over de brug, dat doen wij vaak op zaterdag. Buiten trippelt zij blij met mij mee. Bij het theehuis wil zij naar binnen maar ik loop standvastig door. "Nee, ze werkt vandaag niet", zeg ik terwijl ik op mijn dochter doel.

Buiten het dorp, net voorbij 'het paaltje' op het fietspad laat ik haar los. Ze snuffelt in de berm rond, er zijn zo veel geuren.

Ik loop een stukje door en zie als ik achteromkijk dat zij is blijven staan. Ook als ik haar roep wil zij niet verder. Ze vertikt het gewoon, draait zich om en werpt een blik naar achteren. Verder gaat zij niet. Er is een ander plan.

Vriendin

"Oké", zeg ik, "we gaan!" Bij het paaltje teruggekomen lijn ik haar weer aan en in een rechte streep loopt zij door naar haar doel: de Snuffelschuur. Op de oprit van deze schuur begint zij aan de lijn te trekken alsof zij een rendier van de kerstman is. "Het zou mij niet verbazen als wij zo opstijgen", denk ik. Maar dan hoor ik wat zij al lang gehoord heeft: 'de gulle lach' van de Snuffelschuurmevrouw.

Binnengekomen springt zij wel een meter hoog, zo enthousiast is zij. "Is mijn kleine vriendin daar weer", wordt er gezegd. "Jij wilt vast wel wat lekkers?", en dat is zeker waar.

"Ik neem haar wel even", zegt zij, "dan kun jij tenminste rondkijken." En terwijl ik op mijn eigen manier rondsnuffel tussen de snuisterijen, het serviesgoed, heiligenbeelden en oud gereedschap snuffelt ons hondje gelukzalig bij de kassa rond.

Gewoon?

Uiteindelijk sta ik bij de kassa met een doos vol technische snufjes in een sorteerdoos waarvan ik van de helft niet weet wat het is. De Snuffelschuurmeneer met het hoedje legt het een en ander uit en plakt de doos voor mij dicht, de Snuffelschuurmeneer zonder hoedje vraagt of ik thee wil.

Terwijl ik 'een bakkie doe' en we samen even het dorp 'doornemen', komt daar de lunch voor de medewerkers aan. Dit is het moment. Keurig positioneert ons hondje zich voor de voeten van haar vriendin en samen delen zij een tosti. Ook al mist zij best veel tanden, dit lukt haar opperbste. "Dit is echt haar zaterdagse uitje", zeg ik.

Tevreden gaan hondje en ik daarna samen weer naar huis en ik denk al wandelend in mijzelf: "Het lijkt zo alledaags, zo gewoon. Maar het zijn vaak de kleine dingen die het doen."

Swanny Kremer

Zaterdag 30 augustus organiseren Ferdinand en Trijnie "De dorpsborrel". Zet alvast in uw agenda! Meer info volgt in de augustuseditie.

De avonturen van Joke en Raoul op het Groningse platteland

Wie de afgelopen 2 jaar door Enumatil is getrokken zal de enorme bouwwerkzaamheden in het hart van het centrum niet ontgaan zijn. Gelukkig is het stof inmiddels neergedaald en worden komende maanden de laatste werkzaamheden verricht om de renovatie af te ronden. Achteraf gezien was de woning een perfecte kandidaat geweest voor het TV programma *Bouwval gezocht*. Voor wie zich afvraagt wie er zo gek was om deze uitdaging aan

te gaan, hier een kijkje achter de schermen.

Joke is in Groningen geboren en later in Overijssel gaan wonen. Voor haar studie keerde ze weer terug naar haar geboortestad. Na het afronden van haar opleiding, verhuisde zij naar Arnhem. Raoul is in Nijmegen geboren en opgegroeid. Toen hij 15 was verhuisde hij naar een dorpje in het oosten van de provincie Brabant. De liefde voor het platteland is daar ontstaan. Na omzwervingen in Nijmegen, Utrecht en Amsterdam, leerden Joke en Raoul elkaar kennen. Hun huwelijk vond op Texel plaats en er volgde een kraamnest in Utrecht. In de twee jaar die volgden zagen dochters Bente en Julia het levenslicht. Met Julia in aantocht werden de groene heuvels van Arnhem opnieuw opgezocht om neer te strijken.

Na het overlijden van Raouls vader werden Raoul en Joke tijdens een vakantie in de Creuse verliefd op een boerderette. De fantasie sloeg op hol over een vakantiewoning op het Franse platteland. Op weg terug naar huis overwon de nuchterheid; een huisje op 900 kilometer afstand zou een te grote opgave zijn. Niet veel later werd de charme van het Groningse platteland ontdekt. De leegte van Hornhuizen tegen het wad trok de belangstelling, maar ook daar werd de reisafstand vanaf Arnhem als drempel gezien. Na een zoektocht rondom Groningen, was daar de woning aan de Dorpsstraat in Enumatil. De makelaar en de familie Damstra waarschuwden dat je niet wist wat je zou kopen. Met die waarschuwing in het achterhoofd ontstond het wilde plan van een laag bod. Tot onze verbazing werd daar serieus op ingegaan en na wat pingpongen was het raak.

We wisten dat de woning slecht was, maar dat er zoveel ellende uit naar voren zou komen, hadden we niet verwacht. We begonnen voortvarend met het verwijderen van de vloer, samen met Jurjen. Toen het dak werd aangepakt, en bleek dat alles boven rot en instabiel was, was er geen weg meer terug. Het absolute dieptepunt was dat op een gegeven moment alleen nog de muren, badkamer en keuken overeind stonden. De constructeur die de situatie beoordeelde adviseerde om het voorste en middelste deel van de woning bij elkaar te trekken om stevigheid te creëren. Zo ontstond er een ruime zolderverdieping.

De betrokken timmermannen hebben in 2023 de hele constructie afgerond en waterdicht opgeleverd. Na jaren van lekkages was dat een belangrijke mijlpaal. In 2024 werd er door andere vakmensen, met hulp van Peter en Gerwin en door onszelf gewerkt aan de elektra, leidingen en de afwerking. Het sluitstuk na twee jaar verbouwen was het aanbrengen van het houten plafond in de woonkamer en de microcement vloer op de benedenverdieping. De woonkamer ziet er daardoor zowel rustiek als modern uit.

Eindelijk kunnen we aan de slag met het inrichten van de woning. Op de laatste werkzaamheden zit gelukkig geen druk meer. Mede dankzij Meindert en Margaretha, begint de tuin er ook leuk uit te zien. De betrokkenheid van het dorp hebben we de afgelopen periode enorm gewaardeerd. De Snuffelschuur inclusief de vakkundige adviezen van Rob en Ina, en Tante Til met de gastvrijheid van Gineke en Tjeerd, maken dit dorp tot een pareltje! We zullen regelmatig weekenden en vakanties in Enumatil doorbrengen. En wie weet kunnen we er steeds vaker blijven. Voor nu is er eindelijk ruimte voor het ontdekken van de mooie omgeving. Niehove (met heerlijk Indisch restaurant) en stad Groningen zijn voorlopig onze favorieten. Kom gerust een keer een kijkje nemen als we in Enumatil zijn om te zien wat er van de woning is terechtgekomen.

Hartelijke groet van de familie Zonnenberg en een poot van Momo

Bloembakken

Beste dorpsgenoten ,

Drie jaar geleden hebben wij voor het dorp bloembakken aangeschaft middels verkregen subsidie die aan de ingangen van het dorp hangen en aan de lantaarnpalen.

Deze werden door vrijwilligers gevuld in de herfst en zomer en van water en zorg voorzien.

Echter is hier de klad wat ingekomen en sommige bakken staan er een beetje sipjes en leeg bij.....

Ook zijn er 2 lantaarnpaalbakken verwijderd.

Er hangen echter ook prachtige, goed gevulde bakken die al door dorpingen geadopteerd zijn en verzorgd worden. Hulde hiervoor!

Onze vraag daarom is: zijn er mensen in het dorp die ook een verwaarloosde of nog op te hangen bak zouden willen adopteren en verzorgen?

Als je dit wilt kan hij natuurlijk bij jouw woning opgehangen in de straat.

De kosten die je maakt voor de aanschaf van planten maakt kun je declareren bij Dorpsbelangen en indienen bij mij.

Wij hopen op deze manier het dorp weer een flink op te fleuren!

Ook als je andere ideeën of aanbevelingen hebt, wij horen het graag!

Tjeerd Damsma
Penningmeester Ver, van Dorpsbelangen.

Evacués in Enumatil

In januari 1945, tijdens de laatste maanden van de Tweede Wereldoorlog, werden meer dan 70.000 Limburgers gedwongen geëvacueerd uit hun

huizen vanwege het oorlogsgeweld. Veel van hen werden ondergebracht in de noordelijke provincies van Nederland, waaronder Groningen. Enumatil was een van de plaatsen waar deze evacués terechtkwamen.

[Klik hier voor het ervaringsverhaal van een evacu  in Enumatil](#)

Blij bij

Het was druk bij de receptie van het bijenhotel afgelopen voorjaar. "Heeft u nog een gaatje vrij voor een ijverige bij?" "Jazeker, rechts bovenin, tweede bamboestok van boven, daar is nog een gaatje vrij."

Een warm voorjaar was het, ook droog maar daar trok de bij zich niets van aan. Het gonsde dat het een lieve lust was. Elke bloem die de kop boven het maaiveld stak kreeg bezoek van de bij. Ook vlinders ineens. Als je niet beter zou weten zou je niet denken dat er een tekort aan deze beestjes is.

De appel- en pruimenbloesem bloeide volop, een walhalla voor de bijen en het resultaat is op dit moment een grote hoeveelheid appeltjes en pruimen in de groei.

De achtertuin is een georganiseerde chaos. Onkruid is bij ons geen onkruid (eh, paardenbloemen zijn niet zo favoriet...) , tussen de rozen, akelei en andere borderplanten groeit en bloeit van alles, door de lucht aan komen waaien of zelf een

mengsel gezaaid. En dan is het gezoem niet van de lucht, alles wordt zorgvuldig bezocht. En wat we dit jaar niet hebben aangeschaft zijn eenjarige bloeiers, deze blijken namelijk behoorlijk behandeld te zijn met gif waar de bij dan na een bezoek dood bij neervalt. Hebben we dan geen eenjarigen? Jazeker wel, we hebben ze zelf gezaaid, het duurt wat langer voordat er kleur is in je tuin maar uiteindelijk zijn het sterke plantjes, ze bloeien lang en de bij is je dankbaar.

Annet Alberts

Op Struun in Enumatil 2025

Zaterdag 13 september 2025
10:00 – 16:00 uur

Heb je nog zoldervondsten of vergeten schatten liggen? Doe dan mee met *Op Struun in Enumatil*! Zet je erf open, nodig familie of vrienden uit, en maak er samen een gezellige verkoopdag van.

Maak het sfeervol en zichtbaar – hang bijvoorbeeld de Enumatilster vlag uit! Verkoop vanuit je eigen tuin of oprit. Deelname alleen of samen met burens of vrienden.

Inschrijven (we willen graag weten hoeveel adressen er mee doen) kan tot uiterlijk 6 september bij:

- Rob & Ina de Jong — Dorpstraat 15
r.dejong@home.nl | 06-40615434
- Trijnie Wubbolt — Molenpad 14
trijniewubboltkunst@gmail.com | 06-12167352

Activiteitenkalender Enumatil

Redactie

Gineke Damsma
Trijnie Wubbolt
Petra Geertsema
Rob de Jong

E-mail:

dorpskrant@enumatil.eu

Website:

www.enumatil.eu

Belangrijke telefoonnummers

Algemeen Alarmnummer Politie, Brandweer, Ambulance
Bij direct levensgevaar **112**

Lijst van telefoonnummers voor niet-levensbedreigende situaties

Ambulance 050 - 312 30 40
Brandweer 088 - 162 50 00
Politie 0900 - 88 44 (lokaal tarief) Huisartsenpost 0900 - 92 29 (€ 0,10 per minuut)
Meld misdaad anoniem 0800 - 70 00 (gratis)
Dierenambulance Groningen 050 - 579 19 00

Storingsnummers

Elektriciteit/Gas 0800 - 90 09 (gratis, dag en nacht)
KabelTV en -radio 0900 - 18 84 (€ 0,10 per minuut)
Water tijdens kantooruren: 050 - 3 688 688 buiten kantooruren: 0800 - 020 20 13

Telefonische Hulpdiensten

Kindertelefoon 0800 - 0432 (iedere dag van 14.00-20.00 uur)
Korrelatie 0900 - 14 50 (€ 0,15 per minuut) (ma t/m vr 09:00 - 18:00)
SOS telefonische hulpdienst 050 - 525 00 00 (lokaal tarief) 0900 - 07 67 (€ 0,05 per minuut)

Facebook

www.enumatil.eu

Deze e-mail is verstuurd aan {{email}}. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • Voor een goede ontvangst voegt u dorpskrant@enumatil.eu toe aan uw adresboek.

